

[Hanne Reintoft.]

ville gå ud over hverken regeringens eller ministerens prestige, at man trak dette lovforslag tilbage. Tværtimod tror jeg, det tager hårdt ikke alene på regeringens i forvejen meget medtagne prestige, men måske også på den værdi, hele folkestyret og demokratiet har for befolkningen, at man ikke vil tage sunde og sundt udtrykte ønsker til efterretning.

Men som sagt konstaterede jeg forleden dag, at der med betydelig mindre forbehold, end der blev givet udtryk for i dag, var bred politisk enighed om, at visse former for daginstitutioner skulle være gratis, og jeg regner med tilslutning fra de politiske ordførere, der sagde til deputationen, at de mente, det ville være rigtigt at gøre visse former for daginstitutioner gratis, når jeg fremsætter følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Under henvisning til, at der i debatten om betaling for plads på daginstitution af politikere fra alle folketingets partier er afgivet så mange løfter og fremkommet så mange udtalelser om det principielt rigtige i, at visse former for daginstitutioner gøres gratis og ikke dyrere,

opfordres regeringen til at tilbagetrække nærværende lovforslag og i stedet udarbejde forslag, der er i overensstemmelse med dette ønske hos såvel mange politikere som befolkningen,

hvorefter tinget går over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Holger Hansen: Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger i tilknytning til dette lovforslag og til det, socialdemokratiets ordfører, hr. Albertsen, sagde i sit indlæg her for et øjeblik siden. Han gjorde nogle bemærkninger om udvalgsforhandlingerne og om, hvilke muligheder der havde været for en forhandling om disse sager, og refererede meget korrekt, at det i udvalget fra regeringspartierne blev gjort klart, at disses repræsentanter var rede til at forhandle med oppositionspartierne om andre besparelser, om dette måtte ønskes, men at socialdemokratiet, som hr. Albertsen også redegjorde

for, efter nogen betænkningstid sagde, at det var man alligevel ikke rede til. Hr. Albertsen gjorde det klart her for et øjeblik siden, at det, som han sagde, „jo ikke er os, der skal tage det på os, det kan ikke være vor opgave“. Det må socialdemokratiet naturligvis tage nøjagtig, som de vil, men jeg vil blot hermed understrege, at der altså i udvalget fra de tre regeringspartier blev givet grønt lys for en forhandling om besparelser inden for det sociale område, men at oppositionspartierne altså ikke ville tage imod dette tilbud.

Så vil jeg godt, også fordi jeg sådan set direkte er blevet adspurgt, da jeg var repræsentant for mit parti, da vi modtog deputationen fra demonstrationen, rette den misforståelse, fru Hanne Reintoft gjorde sig skyldig i her for et par minutter siden, da hun sagde, at repræsentanter for alle partier gik ind for, at det skulle være gratis for forældrene at have deres børn i børnehaver. Ved denne modtagelse gav jeg ikke udtryk for noget sådant på mit partis vegne, men da også andre medlemmer her i dag har efterspurgt vor stilling til dette, vil jeg godt sige nogle bemærkninger herom.

Det er venstres opfattelse, at så længe mangelen på børnehavepladser gør det til en vældig gevinst for de forældre, der opnår pladser til deres børn, er det hovedløst at ville gøre børnehave- og vuggestuepladser gratis. Det ville betyde en urimelig dobbeltbelastning over for de forældre, som mangelen på pladser tvinger til fuldt ud at betale for pasningen af deres børn. Det er venstres mål på dette område, at der skaffes vuggestue- og børnehavepladser nok til alle de børn, hvis forældre ønsker at benytte sig heraf, og derfor kan vi glæde os over, at antallet af pladser i daginstitutioner, dvs. børnehaver, vuggestuer og fritidshjem, tilsammen i løbet af de sidste 3 år har kunnet øges med 32.500. Det er dog et betragteligt antal pladser. Det svarer til en forøgelse med et halvt hundrede procent i løbet af 3 år, og det er en udbygning i langt stærkere tempo, end vi har set det tidligere.

Det hører med i billedet, og jeg nævner det især på baggrund af den overordentlig ensidige fremstilling af denne sag, som føres i marken af et par af de københavnske dagblade, at selv i et valgår må vi se i øjnene, at der endnu er lang vej at gå og store loka-